

Vánoční dopis

Českobratrského evangelického sboru v Telecím

Josef a Ježíš – Guido Reni (1640)

Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí.

/Bible, epištola Filipským, 2.kapitola/

Vánoce máme rádi. A trávíme je většinou s těmi, které máme rádi. Díváme se na pohádky. Našimi uklizenými domovy voní cukroví, sváteční jídlo a občas ještě i purpura na plotně. Škola, zaměstnání a další povinnosti jakoby na chvíli zůstaly tam za prahem našich vyhřátých příbytků. A rozsvícený stromeček a dárky potvrzují, že na nás někomu záleží. Že nejsme na světě sami, že i uprostřed plískanic a krátkých dnů můžeme mít radost, nezoufat, být šťastní.

Každé Vánoce otvírám Bibli a uvědomuji si, že co do okolností je vánoční betlémská scéna trochu jiná. Chlív, dobytek, sláma. Vůně hnoje. Mimo jakýkoliv komfort tu v jeslích leží právě narozený Boží syn. A k Betlému se už navíc blíží vojáci, kteří chtějí ten právě započatý lidský život násilně ukončit. Kdyby andělé nepozvali pár pastýřů a podivná konstelace hvězd nepřilákala několik zmatených hvězdářů z východu, bylo by toto narození vlastně neobyčejně smutné a mimo oblast lidského zájmu. Marie a Josef jsou na cestách, nejbližší příbuzní jsou daleko. A realita lidských dějin je zanedlouho navíc odváne ještě dál, stanou se emigranty na útěku a svůj nazaretský domek spatří až za mnoho let.

Není se co divit, že křesťanům vždy přišla ona betlémská scéna chudá. Bylo jim líto malého Ježíše, jeho rodičů. Odpradáva tak hýří vánoční betlémy spoustou návštěvníků, řemeslníků, sedláků, děveček i podomků. Ti všichni přinášejí dary malému Kristu, ti všichni jakoby chtěli ukázat, jak to mělo být. Ale nebylo.

Bůh se narodil jako člověk. A lidská realita umí být pěkně krutá. To dnes vědí např. syrští křesťané, kteří musí prchat ze svých domovů před islámskými radikály. To vědí ti, kteří zůstávají bez domova, prchají před bídou či pronásledováním, jsou zapomenuti a nikdo se o ně nezajímá. Právě kvůli nim je však biblická zpráva o Božím příchodu důležitá taková, jaká je. Bůh se narodil jako člověk. Jako obyčejný člověk. A jak se narodil, tak také žil. Obyčejný a pokorný lidský život. Nebyl zvolen do žádné veřejné funkce, nezbohatl, neoženil se s ženou svých snů. Měřeno lidskými kategoriemi úspěchu se Bůh v našem světě vlastně vůbec neprosadil. Snad jen těch pár přátel mu zůstalo, ale ti se stejně během nespravedlivého velikonočního procesu rozprchlí jako hejno slepic.

Obyčejné Boží narození, pokorný lidský život všemohoucího Stvořitele je evangeliem. Je dobrou zprávou nejen pro pronásledované a trpící ale vlastně pro všechny lid. Vypovídá totiž o míře Boží lásky k člověku. O Boží touze být nablízku docela obyčejně a neokázale; být nablízku tak, aby i ten nejobyčejnější člověk necítil strach přijít blíž, postěžovat si, poprosit, poděkovat. Obyčejné Boží narození je důvodem ke slavnostní náladě a sváteční atmosféře. Bohu na nás záleží. Nejsme na světě sami. I uprostřed plískanic a našich krátkých se dnů můžeme mít radost, nezoufat, být šťastní.

Pokojné a požehnané svátky Božího narození Vám přeje

farář *Lukáš Pešout*

Ze života našeho sboru:

Bratři a sestry v Kristu, milí příznivci Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Telecím, Pusté Rybné a na Březinách,

v právě končícím roce byli do našeho sboru pokřtěni Tereza Mlejnková, Samuel Pešout a Naděje Anna Chlumská, oddáni byli v Telecím Jaroslav Chlumský a Věra Šikulová, v Pusté Rybné pak Martin Plachý a Jana Scholzová. Vyučování Základů křesťanského náboženství se účastní 13 dětí, ke confirmaci a křtu se připravují čtyři mladí lidé. Rozloučili jsme se s Oldřiškou Lamplotovou, Věrou Boháčovou, Bohuslavem Ducháčkem, Jenny a Janem Krejskovými, Zdeňkem Krejskem a Jarmilou Puchýřovou.

Nadále nás trápí malá účast na bohoslužbách a nízký průměrný salár členů sboru. Salár je pravidelný "členský příspěvek" a platit by jej měl každý plnoletý člen sboru s finančním příjmem. Pokud by každý zaplatil minimálně 1.000,- Kč za rok (tj. necelých 100,- Kč měsíčně!), neměli bychom v příštích několika letech s povinnými odvody problém. Bohužel tomu tak není a já velice děkuji těm několika obětavým členům, jejichž saláry pomáhají nahradit chybějící štedrost druhých.

Těší nás proto také zájem a finanční pomoc od lidí mimo samotný sbor. Radost nám dělá i práce s dětmi, byť většina z nich není členy sboru. Už po leta sleduji, že na naší faře se utvořila prima parta malých křesťanů, jejichž chuť přicházet přijímám jako nezasloužený Boží dar a znamení naděje. Možná i další pokřtěné děti našeho sboru objeví křesťanské vyučování jako určitou alternativu aktivit, které nabízí okolní svět.

V nadcházejícím roce nás čeká zásadní rekonstrukce střechy na naší faře v Telecím. Finanční pomoc přislíbily zahraniční církve, přesto však jejich obětavost nepokryje všechny předpokládané náklady. Pamatujte proto, prosím, na náš sbor. S finančním darem je možné se obrátit na kteréhokoli presbytera, je možné je zasílat i složenkou či převodem na číslo našeho bankovního účtu (uvedeno dole). Váš sbor není jen pasivním příjemcem. Sám obdarovává. Dlouhodobě finančně podporuje Oblastní charitu v Poličce, přispívá na oběti katastrof, podporuje pronásledované křesťany. Staršovstvo sboru přitom pečlivě dbá na to, aby prostředky pomoci putovaly především tam, kde je jich nejvíce třeba. Z jeho iniciativy ostatně vzešel i návrh dopisu, který byl přijat a odeslán letošním zasedáním konventu našeho seniorátu. Rozloučím se s Vámi proto jeho zněním a prosím Vás o modlitby za oběti islámského radikalismu.

farář *Lukáš Pešout*

Vážený pane prezidente, vážení představitelé vlády České republiky, žádáme Vás jako představitele našeho státu, abyste zaujali jasný postoj odsuzující násilí a útlak nemuslimských skupin obyvatelstva na Blízkém Východě, případně deklarovali tento postoj ve větší míře než doposud. Dále Vás žádáme, abyste skrze své orgány a zástupce v mezinárodních organizacích důrazně apelovali na mezinárodní společenství ve věci pomoci křesťanským a dalším utlačovaným nemuslimským menšinám v oblasti tzv. Islámského státu, a to všemi dostupnými prostředky.

24.12. 17.00 - Nešpory se zapalováním svíček, tradičním punčem, zpěvem koled a čtením evangelia v sále na faře v Telecím. Příchozí dostanou na cestu do svých domovů vánoční světlo, které k nám doputuje až z Betléma.

25.12. 9.00 - Bohoslužby s vysluhováním svaté Večeře Páně v sále na faře v Telecím

25.12. 14.00 - Bohoslužby s vysluhováním svaté Večeře Páně v sále na faře v Pusté Rybné

26.12. - 10.00 Dětská vánoční slavnost a vánoční divadlo

Všechny děti i dospělí budou vítáni. Nenechte si ujít tradiční vánoční hru plnou zpívání i hereckého zápalu. Děti budou obdarovány.

28.12. 9.00 a 14.00 - Bohoslužby s vysluhováním svaté Večeře na obou farách

4.1.2015 9.00 - Bohoslužby na faře v Telecím

**Mohl by se
Bůh
narodit
třeba na
benzínce?**

**Dětská vánoční
hra
v Telecím
v sále
evangelické
fary
26. prosince
v 10.00**

Vánoce na pumpě

Pravidelná setkání v našem sboru:

neděle

1.neděle - Telecí 9.00 (stejně i případná 5.neděle)

2.neděle - Pustá Rybná v 9.15

3.neděle - Rodinná neděle (zvány jsou především děti) Telecí 9.00

4.neděle - Vysluhování Večeře Páně na obou místech; Telecí 9.00, Pustá Rybná 14.00

středa

9.00-16.00 – Telecí fara – úřední hodiny

18.00 – Telecí fara – Biblická a jiná povídání (sudá středa do Velikonoc) Téma: Obtížné biblické pasáže.

pátek

12.30 – Telecí fara – Základy křesťanského náboženství pro malé děti (1.-4. třída)

17.00 – Telecí fara – Základy křesťanského náboženství pro větší děti (5.-9.třída)